

237. Teremtő Istenünk

Vad Péter Zsigmond

1. Te-rem - tő Is - te - nünk, é - des A - tyánk né - künk, Ha - tal - mas vagy, Ir - gal - mad nagy:
2. Szí - vem ben - ned bí - zik, hoz - zád fo - hász - ko - dik; Nézz cse - ne - sen, ke - gyel - me - sen,

5

Ín - sé - gem - ben, szük - sé - gem - ben, kér - lek, en - gem ne hagyj!
Fáj - dal - mi - mon, bá - na - ti - mon kö - nyö - rülj ke - gye - sen.

3. Tudom, hogy kegyelmed enyhít mindeneket, Bús szíveket, sebeseket,
Szegénységben, betegségben ellankadt fejeiket.

4. Jelen van az idő, hogy te, jó segítő, Meghallgatod siralmimat,
Nékem adod tanácsodat, mert tudod sorsomat.
5. Megváltó Istenünk, szabadító Urunk: Vagy paizsom, fő orvosom,
Reménységem, üdvösségem és gyönyörűségem.
6. Azért, ó, Jézusom, legbölcsebb orvosom, Siess, siess, és lelkemnek,
Segítője légy testemnek, elepedt szívemnek!
7. Nálad lehetetlen, tudom, semmi sincsen. Nyújtsd kezedet: bús szívemet,
Erősítsd bágyadt lelkemet, mert áldlak tégedet.
8. Szentlélek Istenünk, vigasztaló Urunk: Bátoríts meg, oltalmazz meg,
Igaz hitben, szerelmedben minden jókkal áldj meg!
9. Keresztemben tűrést, adj boldog szenvedést, Hogy abban ne zúgolódjam,
És búban ne tántorodjam, hozzád folyamodjam.
10. Légy erős gyámolom, csak rád támaszkodom. E világi életemben,
Halálom után mennyégben véled legyek. Ámen.